

Το άρθρο Τσίπρα

Κύριε διευθυντά

Τι επεδίωκε ο πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Αλέξης Τσίπρας με το άρθρο του στην διεθνούς κυκλοφορίας και με επιρροήν εφημερίδα Le Monde; Αγχογόνον ερώτημα όσων, όπως ο υπογράφων, είχαν την κακή ιδέα να το διαβάσουν. Σήμερα η αγωνία και το άγχος τους εξηγείται. «Πυρ ομάδον από τον διεθνή Τύπο και άλλα ΜΜΕ κατά Τσίπρα για το άρθρο στη Monde». Σχολιάζουν μεταξυ άλλων: Bild, Forbes, Bloomberg, The Financial Times, The Telegraph, Business Insider. Και πλείστοι άλλοι.

Γιατί το έγραψε; «Η αίσθηση του χάους γύρω από τις διαπραγματεύσεις αυξήθηκε». «Προειδοποίηση για ρήξη και διάσπαση». «Τα λόγια του Τσίπρα μπορούν να χαρακτηριστούν ως προκλητική στάση έναντι των πιστωτών». «Πάντα φταίνε οι άλλοι.[...] Φταίει η επιμονή ορισμένων θεσμικών παραγόντων». «Διγότερες πιθανότητες για συμφωνία μετά το άρθρο του Τσίπρα».

Γιατί το έγραψε, λοιπόν; «Η αλαζονεία, η αμετροπέπεια, το θράσος και ο ελληνιστικός τσαμπουκάς του ηγέτη του ΣΥΡΙΖΑ» (διατύπωση του αν. καθηγητή ΕΚΠΑ κ. Αριστείδη Χατζή στα «Τα Νέα» της 23 Μαΐου 2012) δεν επαρκούν ως ερμηνεία. Υστερα από μακρά συζήτηση με έναν παλιό φίλο και σύμβουλο, τον Νικάνδρο Γ., οδηγούμαι στη διατύπωση δύο πιθανών εξηγήσεων. Η πρώτη: Ο πρωθυπουργός απευθύνεται έμμεσα προς το κόμμα που μας κυβερνάει προς τα 75 μέλη της Κεντρικής του Επιτροπής, που διαφωνούν με τους χειρισμούς του. Έτσι επιχειρεί να τους πείσει (να εκβιάσει;) να συμμορφωθούν με την «έντιμη», ύστερα από τριμερή διαπραγμάτευση, συμφωνία. Λέω, δεν είναι ριψοκίνδυνη κίνηση;

Η δεύτερη εξήγηση. Είπε: «Διαπραγματευόμαστε με σχέδιο και στρατηγική, σε αντίθετες συνθήκες». Το σχέδιο: «Με το άρθρο επιδιώκεται να μην καταλήξουν οι διαπραγματεύσεις σε συμφωνία. Να ενοχληθούν οι δανειστές, να πεισμώνουν και οι θεσμοί να γίνουν πιο άκαμπτοι, καμία υποχώρηση. Η αποτυχία των συνομιλιών θα έχει ως συνέπεια την άτακτη

χρεοκοπία. Θα φέρει τη δραχμή, υποτιμημένη όπως λένε οι ειδικοί κατά 30-50%. Αντίστοιχη απαξία των αποταμιευμένων οικονομικών, των μισθών και γενικώς της αμοιβής εργασίας, των συντάξεων. Φυσικό επακόλουθο ευρύτατη και βαθιά κοινωνική αναταραχή. Μορφή επαναστάσεως (χωρίς αιματοχυσία). Η πραγματοποίηση του ονείρου μας (από το 1943). Η Δικαίωση».

Κατ' εμέ η 21η Απριλίου από την αντίθετη κατεύθυνση. «Αν κάποιος νομίζον ή θέλουν να πιστεύουν πως η απόφαση που περιμένουμε δεν αφορά παρά μόνο την Ελλάδα, αυταπατώνται. Τους παραπέμπω στο αριστούργημα του Hemingway «Για ποιον χτυπά η καμπάνα». Έτσι τελειώνει το άρθρο του ο πρωθυπουργός μας. Ελπίζω να παραπέμψει σε αυτό, γιατί δεν το έχει διαβάσει. Το θέμα του Hemingway είναι άγριος εμφύλιος πόλεμος. (Αν όμως το έχει διαβάσει, ο νοών νοείτω). Το τέλος δε του ήρωά του, του Robert Jordan, δεν είναι αξιοζήλευτο. Σας ακούω να λέτε: άπιστευτο. Το ίδιο λέω και εγώ. Πέρασαν όμως από το μυαλό ενός ορθοφρονούντος ανθρώπου. Και δεν μου έρχεται να πετάξω τις σκέψεις του στα σκουπίδια. Αποτέλεσμα αυτή η επιστολή.

ΝΙΚ. Α. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ